

[Koføed.]

skerindvendinger og -påstande. For at der imidlertid ikke skal være nogen tvivl tilbage, synes jeg, vi skal være enige om her, at det videnskabelige grundlag for at kræve totalforbud — det mener jeg i hvert fald — savner man. Det syddanske fiskeri, der er forekommet i Nordvestatlanten, er hidtil udført af 12 danske kuttere plus nogle norske og et par færøske. Men lad os så sige, at det er de syddanske fiskere, for det er jo Danmark, der giver køb først og fremmest. I forhold til havets areal svarer det så nogenlunde til, at man ville påstå, at to danske fiskerkuttere kunne ødelægge laksebestanden i Østersøen. Det må da sige en lægmand noget om, at der er noget galt her; han vil da ikke tro, at et par fiskerkuttere i Østersøen ville kunne ødelægge laksebestanden i Østersøen. Men man holder fast på, at der muligvis kan være noget om, at de 12-14 både i Nordvestatlanten har skadelige indvirkninger på laksebestanden.

Man har heller ikke kunnet få fiskeribiologerne til at sige, at laksefiskeriet virkede skadeligt. Jeg kan bare henvise til en af vores fremtrædende fiskeribiologer, Svend Aage Horsted. Han har skrevet nogle artikler bl. a. i Tidsskriftet Grønland, hvor han på side 270 siger, at påstanden om sammenhængen mellem fangstkurver og forekomster ikke holder for en kritisk vurdering. Han siger:

„Der har altid været og vil altid være svingninger i de enkelte landes årlige fangster, men i den tid, hvor Grønlandsfiskeriet har eksisteret, har svingningerne ikke været større end tidligere.“

Men ikke desto mindre bøjer man sig alligevel og siger, at det er biologisk-videnskabelige ting, der gør, at man ikke helt kan frasige sig muligheden. Lad det nu ligge.

Så kom statsministeren ind på lomvjerne eller alkerne. Jeg tror, de færreste har været klar over, hvad lomvier eller alker er, men det skal være den samme fugl. Man indfører altså totalforbud bl. a. begrundet i hensynet til lomvjerne, som drukner i laksegarnet.

Jeg har lyst til at opholde mig lidt ved det punkt, for jeg synes, det er en noget tyndbetnet argumentation at bruge. Jeg har fået forevist et notat, som er blevet tilstillet Grønlandsrådet, — det er fra 11. januar 1972 — og dér nævner man forskellige årsager til og argumentation for at indføre totalforbud mod laksefiskeri i internationalt farvand ved Grønland. Som sidste punkt nævner man lomvjerne og siger, at det i et videnskabeligt manuskript fra Canada er fastslået, at lomvibestanden vil blive truet, hvis man fortsætter drivgarnsfiskeriet. Der står dog i parentes, meget pænt, at ganske vist er det videnskabelige grundlag ret tyndt. Men ikke desto mindre argumenterer både statsministeren og dette fra Grønlandsministeriet tilstillede notat med, at det er en meget alvorlig affære, og at man på grundlag af de videnskabelige undersøgelser bør råbe vagt i gevær. Efter at der har været 6-7 års havbiologiske undersøgelser med hensyn til laksen, siger man: ja, vi kan ikke udelukke, at der er en sammenhæng. Men på grundlag af nogle ganske enkelte undersøgelser siger man, at det med lomvjerne virkelig er en fare. Jeg har svært ved at tro dette. Jeg tvivler meget stærkt på, at man skal lægge så megen vægt på det, som man gør. Så vidt jeg har fået det forklaret, er problemet det, at lomvjerne kommer i søen, før de kan flyve. De sejler ned langs den grønlandske vestkyst, og når man så fisker med drivgarn og der kommer laks, dykker lomvjerne ned i disse garn, og så hænger de selv fast. Jeg synes bare, det er lidt stærkt, at man siger, det er drivgarnsfiskeriet, der er årsagen, for man må være klar over, at disse lomvier søger også ind langs kysten, og dér står alle de grønlandske standgarn; det er hampegarn, som har en større bevægelighed, og det har lomvien i hvert fald ingen mulighed for at slippe fri af, hvorimod der er en teoretisk mulighed for at slippe fri af et monofilgarn.

Men en anden ting er, at man kommer frem til tal på 500.000-800.000. Disse lomvier har en værdi af ca. 1 kr., hvis de landes